

РЕШЕНИЕ

№ 7655

гр. София, 17.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 26.11.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска

Анета Юргакиева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **8476** по описа за **2021** година докладвано от съдия Анета Юргакиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С решение от 19.07.2021 г. по н.а.х.д. № 4088/2021 г. Софийският районен съд /СРС/, НО, 22-ри състав е потвърдил Наказателно постановление /НП/ № Р-10-144/26.02.2021 г. на заместник-председателя на Комисия за финансов надзор (КФН), ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“, с което на основание чл. 221а, ал. 2, т. 1, предл. 1 от Закона за публичното предлагане на ценни книжа (ЗППЦК), на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 5 000 лева за извършено нарушение на чл. 100н, ал. 2, вр. с чл.100т, ал. 1, изр. първо, предл. 2 и ал. 3 ЗППЦК, вр. с §45, т. 2 от Преходните и заключителни разпоредби на Закон за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г. (ПЗРЗМДВИП).

Недоволен от решението, [фирма] е подало касационна жалба с искане то да бъде отменено, заедно с потвърденото с него НП. Твърди се, че решението на СРС е неправилно поради нарушение на материалния и процесуалния закон. Изложени са доводи за незаконосъобразност на НП поради издаването му след изтичане на давностните срокове по чл.34, ал.3 от ЗАНН, както и поради нарушение на чл.57, ал.1, т. 3 ЗАНН. Касационният жалбоподател счита, че за периода, в който КФН твърди, че

се е опитвала да му връчи АУАН № Р-06-535/13.08.2020 г., е връчила лично на представляващите дружеството други актове, като в този случай спирането на наказателното производство е било с цел да се санират пропуснатите срокове. Изложени са съображения за нарушения на чл. 57, ал. 1, т. 5 и 6 ЗАНН, тъй като НП не съдържащо пълно описание на нарушението и обстоятелствата, при които е извършено. Също така сочи, че в АУАН и НП липсвали доказателства, че дружеството има качеството „емитент“ и задължение да изготвя годишен консолидиран финансов отчет. Касационният жалбоподател счита, че наказващият орган е следвало да го предупреди, вместо да го санкционира, и тъй като закъснението е в размер на 13 дни, то не е прекомерно, т.е. е налице маловажен случай по смисъла на чл.28 ЗАНН. Претендира разноски. В съдебното заседание касаторът, чрез пълномощник адв. В., поддържа жалбата и моли тя да бъде уважена.

Ответникът по касационната жалба, чрез процесуален представител юрк. Г., оспорва жалбата и моли тя да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Участващият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура, дава заключение за основателност на касационната жалба.

Съдът, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания и тези, за които следи служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, установи следното:

Касационната жалба е допустима - подадена е в срок, от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол. По същество е неоснователна.

[фирма] е вписано под №РГ-05-1449 в регистъра на публичните дружества и други емитенти на ценни книжа по чл. 30, ал. 1, т. 3 от Закона за Комисията за финансов надзор, воден от КФН и притежава статут на емитент. При извършена от органите на КФН проверка е установено, че [фирма] не е представило на обществеността годишния консолидиран финансов отчет за дейността на дружеството за 2019г. в законоустановения срок, а именно до 31.07.2020 г. , а е сторило това на 13.08.2020 г. С оглед на това е прието, че дружеството е нарушило разпоредбата на чл.100н, ал.2 вр. чл. 100г, ал.1, изр. първо, предл. второ и ал.3 от ЗППЦК, за което е съставен Акт за установяване на административно нарушение № Р-06-535/ 13.08.2020 г. Въз основа на акта е издадено НП № Р-10-144/26.02.2021 г., с което на касатора е наложена имуществена санкция в размер на 5000 лв.

За да потвърди НП, СРС е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи и в сроковете по чл.34 от ЗАНН, съдържат необходимите реквизити, описанието на нарушението съответства на дадената му правна квалификация, а в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения. Формирал е извод, че законосъобразно е ангажирана отговорността на дружеството, тъй като извършването на нарушението е установено по безспорен начин и санкцията е правилно определена в минимален размер, като не са налице основания за прилагане на чл.28 от ЗАНН.

Тези изводи се споделят и от настоящата инстанция.

Съгласно чл. 100н, ал. 2 от ЗППЦК, емитентът, който е задължен да изготвя консолидиран финансов отчет, е длъжен да разкрива публично годишния консолидиран финансов отчет за дейността си в срок до 120 дни от завършването на финансовата година. Съгласно § 45, т. 2 от ПЗРЗМДВИП, през 2020г. сроковете по чл. 100н, ал. 1 и 2 от Закона за публичното предлагане на ценни книжа се удължават до 31 юли 2020 г. Съгласно чл. 31, ал. 1 от ЗСч консолидиран финансов отчет се съставя от предприятие майка, съгласно § 1, т. 18 от ДР на ЗСч предприятие майка е юридическо

лице, което упражнява контрол спрямо едно или повече дъщерни предприятия.
В случая категорично е установено, че касаторът е субект на задължението по чл.100н, ал.2 от ЗППЦК, тъй като е вписано в регистъра на публичните дружества и други емитенти на ценни книжа по чл. 30, ал. 1, т. 3 от ЗКФН и е предприятие – майка, което е едноличен собственик на капитала на [фирма]. Обстоятелството, че касаторът е адресат на задължението по чл.100н, ал.2 от ЗППЦК се потвърждава и от това, че дружеството е разкрило пред обществеността чрез интернет портала www.investor.bg, макар и със закъснение, консолидираният годишен финансов отчет. Безспорно е, че дружеството не е подало отчета в срок, а със закъснение от 13 дни. Следователно, извършването на нарушението е категорично установено, поради което законосъобразно е ангажирана отговорността му за него. Наложена санкция е в законоустановения минимум и няма възможност да бъде намалена, а както правилно е приел и районният съд, не са налице основания за приложение на чл. 28 от ЗАНН, тъй като извършеното нарушение не разкрива по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с останалите нарушения от същия вид.
Предвид изложеното, касационната жалба е неоснователна и оспореното решение следва да бъде оставено в сила.
При този изход на спора на ответника се дължат разноски в производството на основание чл. 63, ал. 5 от ЗАНН, определени на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37 от ЗПП, във връзка с чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, в размер на 80 лв.
Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2, предл. първо АПК, вр.чл.63, ал.1, изр. второ ЗАНН, Административен съд София-град, I касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 19.07.2021 г. по н.а.х.д. № 4088/2021 г. на Софийския районен съд, НО, 22-ри състав.
ОСЪЖДА [фирма] да заплати на КФН сумата от 80 лв. за юрисконсултско възнаграждение.
Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: